

Iskrice iz Gorišnice

Časopis OŠ Gorišnica, junij 2018, letnik 8, številka 14, naklada 600 izvodov

Ponovno pozdravljeni naši zvesti
bralci in bralke!

Sonce nas že pošteno žgečka po podplatih in tako vemo, da so pred nami že daljši, toplejši dnevi. Tudi v šoli je že skoraj vse končano. Snov je predelana, ocene zaključene, mi pa že bolj kot ne lenuharimo, se zabavamo in odštevamo dneve do zasluženih počitnic.

Ponovno nam je uspelo! Pred nami je že 14. številka naših Iskric. V njej boste lahko prebrali kar nekaj zanimivih besedil o dogodkih, ki so zaznamovali letošnje šolsko leto. Spet smo se potrudili z intervjuji in tako vam tokrat predstavljamo učiteljico Marijo Lovrec, Luka Čarnesla kot naš odličnega učenca naše šole in športnico Jano Geč. Tudi na spomine nismo pozabili. Tokrat jih je z nami delil gospod Antolič iz Moškanjcev. Na svoj račun boste prišli tudi anglisti. Kaj vse se je dogajalo v Vrtcu Gorišnica boste izvedeli iz njihovih zapisov. Ne smete pa prezreti tudi naših letošnjih uspehov na področnih in državnih tekmovanjih. Mogoče sva še kaj pozabili, pa nič za to. Vzemite v roke časopis, ga prelistajte in preberite.

Ob koncu vam želiva res lepe, brezskrbne in predvsem zelo dolge počitnice. Se vidimo spet septembra.

Lana Lindič in Eva Munda

V petek, 6. 4. 2018, smo praznovali dan šole. Tokratno dogajanje je bilo povezano s športom, kar je nas, učence, zelo veselilo.

Po malici je sledila predstavitev športov v telovadnici. Predstavili so se nam judoisti, gimnastičarke, plezalci, med vsemi pa so bili najbolj atraktivni zabijalci na koš. Nato smo z velikim veseljem pričakali še predstavnika iz Nogometnega kluba Maribor Branik, ki nam je prinesel podpisan dres mariborskih nogometašev.

več na strani 7

Del razstave Lucije Borak, 9. b
Prva svetovna vojna

Zaupanje

Zaupanje je nekaj, kar biva samo med najbližjimi, je nekaj česar ti ne more nihče zaračunati, nekaj, česar ti ne more dati vsak. Je nekaj lepega, iskrenega in izjemno hvaležnega.

Nika Leben, 7. a

Zaupanje pomeni, da nekomu zaupaš. Tisti, ki izda tvojo skrivnost, ni vreden tvojega zaupanja. Zaupaš lahko le pravemu prijatelju, predvsem pa svoji družini.

Aneja Toplak, 5. b

Ko se z nekom tako dobro razumeš, da mu zaupaš skrivnosti, on pa jih ne izda, lahko govorimo o zaupanju.

Laura Horvat, 7. a

Ko si do človeka dalj časa prijazen in ti čez nekaj časa potem lahko zaupa.

Maj Visenjak, 7. b

Zaupanje pomeni, ko veš, da se lahko na nekoga zanesesh. Vseeno pa moraš biti prepričan, da mu lahko zaupaš. Za to pa so prijatelji.

Taj Kolarič, 5. b

Zaupati moraš prijatelju, saj ti daje radost in ljubezen.

Leoni Corina Ranfl, 6. b

Zaupanje pomeni, ko ti prijatelj nekaj pove in ti tega ne poveš nikomur.

Neo Irgolič, 1. a

Zaupanje mi pomeni predvsem prijateljstvo, ki nikoli ne mine. Vsak bi si moral izbrati nekoga, ki bi mu lahko zaupal.

Sara Vozlič, 5. a

Zaupanje je vrednota, ki jo imaš, ko imaš prijatelje, jim poveš karkoli, oni pa te ne izdajo.

Teja Hebar, 5. a

Beseda zaupanje mi pomeni, da lahko nekomu zaupam. Najpogosteje zaupaš prijatelju, sorodniku – osebi, za katero veš, da te ne bo razočarala.

Iza Visenjak, 5. b

Zaupaš lahko prijatelju, ki ti vedno stoji ob strani. Ko si v stiski, mu lahko zaupaš, saj veš, da se lahko vedno obrneš nanj.

Jaka Šacer, 5. b

Spoštovane učenke, učenci,

prispeli smo do zaključka šolskega leta. Pred vami so dolgo pričakovane in zaslužene počitnice. Ob tej priložnosti vam želim čestitati za vse vaše dosežke, za vse, kar ste z delom in vztrajnostjo dosegli v tem šolskem letu.

V ponedeljek, 25. 6. 2018, bomo praznovali dan državnosti, spomin na 25. junij 1991, ko smo se Slovenci drzno, smelo, s ponosom in željo, da nam uspe, odločili za svojo pot, pot samostojne, suverene države Slovenije. Bogastvo našega naroda ni zgolj v blagostanju in materialnih dobrinah, temveč zlasti v naši besedi in kulturi, ki jo že tisočletja gojimo na tem prelepem kosu zemlje. Čestitam vam ob dnevu državnosti.

Prihajajo prijetne in sproščene počitnice, veliko igre, zabave in oddiha v krogu najdražjih. Pazite nase, kamorkoli boste šli, predvsem pa bodite previdni na ulicah in cestah, tam namreč ni počitnic. Izogibajte se skupinam, ki nimajo dobrih namenov, kjer je prisoten alkohol, nezdravo kajenje in, na žalost, vse pogostejše tudi droga. Te »stvari« ne prinašajo sreče.

Polni delovnega elana in volje se spet srečamo septembra, na začetku novega šolskega leta, novega začetka, polni novih izzivov in uspehov, ko bomo skupaj stopali dalje in staršem ter prijateljem ponovno pokazali, kaj zmoremo, kakšni smo in koliko

veljamo – pokazali bomo, da smo vedno boljši.

Srečno, sproščeno poletje, polno novih doživetij vam želimo učitelji in ostali delavci šole.

ravnatelj, Milan Šilak

Tudi letos kuhamo odlično!

Na OŠ Gorišnica že več let zapored diši iz šolske kuhinje in to ne samo takrat, ko kuharsko osebje podjetja Sodexo, d.o.o. za učence pripravlja redne šolske obroke, pač pa tudi takrat, ko ob pomoči mentorjev Darka Marina, vodje šolske kuhinje, in Mateje Matjašič Pevec, učiteljice in organizatorke šolske prehrane, bodoči kuharski mojstri pridno vih-tijo kuhalnice in pripravljajo kosilo za svoje vrstnike in ostale učence šole.

Tudi v letošnjem šolskem letu se je namreč kar 24 učencev 7.–9. razreda pridružilo projektu Otroci otrokom skuhamo zdravo tradicionalno kosilo, ki ga organizira Društvo Vesela kuhinja, d.o.o. iz Ljubljane. Naloga učencev, razdeljenih v 3 kuharske ekipe, je bila pripraviti zdravo, tradicionalno in lokalno značilno kosilo ter ga postreči učencem šole. Vsaka izmed ekip je tako pripravila približno 120 obrokov in nasitila prav toliko otrok domače šole. S svojim pridnim delom so si prislužili tudi regijsko predstavitev v nakupovalnem centru Qlandija Ptuj, kjer so v mesecu aprilu svoje jedi predstavili tudi naključnim mimoidočim, ki so bili nad jedmi navdušeni.

Zaključni, finalni dogodek letošnjega projekta pa se je odvijal v nedeljo, 20. maja 2018, na Breznici pri Žirovnici, kjer so svečano obeležili prvi Svetovni dan čebel. Svečani govornik in gost te slovesnosti je bil predsednik države, g. Borut Pahor. V Prešernovi kulturni dvorani so tako Dora Šandor, Maj Visenjak, Kimi Kuhar, Katarina Bezjak, Jana Geč, Barbara Prelog in Julia Sok obiskovalcem pripravili Grijasove knedle z brusnicami, lešnikovim posipom in medenim prelivom ter Waldorfsko solato, obogateno s prekajeno račko in medom.

V tem šolskem letu smo veliko truda in časa vlagali v različne projekte na področju prehrane – v znak zahvale in pohvale smo prejeli tudi pohvalo, na katero smo še posebej ponosni. Upam, da bo tako prijetno dišalo iz šolske kuhinje tudi v prihodnjem šolskem letu.

Mateja Matjašič Pevec

Bili smo na plavalnem tečaju

Prejšnji teden smo imeli učenci drugega razreda plavalni tečaj. Tam smo bili vsak dan štiri ure. V ponedeljek smo imeli testiranje. Razporedili smo se v skupine. Naša skupina se je imenovala Morski konjički. V naši skupini smo bili: Maša, Mia, Tila, Enej, Hendrik, Timotej in jaz. Naši učiteljici je bilo ime Maruša. Plavali smo: žabico, puščico in kravla. Bili smo tudi na toboganu. Vsak dan smo se igrali. V petek smo imeli testiranje. Pokazali smo, kar smo se naučili. Všeč mi je bilo, ko smo plavali žabico. Ko smo prišli nazaj v šolo, smo šli na sladoled.

Tjaša Meško, 2. a

Učenci 2.a razreda smo se odpravili na plavalni tečaj. V ponedeljek smo imeli testiranje. Potem smo se razporedili v skupine. Naša skupina se je imenovala Delfinček. V njej smo bili: Jaka, Jaka Ž. Zala, Tijara, Maša, Noah in jaz. Našemu učitelju je bilo ime Gorazd. Plavali smo: dojenčka, puščico, kravla, žabico, mrtveca. V četrtek in petek smo bili na toboganu. V petek smo testirali plavanje za diplomu. Najbolj všeč mi je bil sladoled v Gorišnici.

Jurij Cvitanič, 2. a

41. državno tekmovanje mladih čebelarjev Slovenije

Čebelarska zveza Slovenije, ČD Krško in OŠ Jurija Dalmatina Krško so v soboto, 5. maja 2018, z združenimi močmi organizirali 41. državno srečanje in tekmovanje mladih slovenskih čebelarjev. Tekmovanje je potekalo v prostorih prenovljene šole Jurija Dalmatina v Krškem, ki je sprejela 550 tekmovalcev, starih od 7 do 19 let, 97 mentorjev in 86 spremljevalnih oseb, skupaj torej preko 700 udeležencev in sodelujočih. Tekmovanja so se udeležili tudi tekmovalci iz naše šole in dosegli naslednje rezultate: Jaka Purgaj in Ambrož Janžekovič srebrno priznanje, Nastja in Elena Korošec bronasto priznanje, Anže Bezjak in Tadej Žuran pa potrdilo o sodelovanju na državnem čebelarskem tekmovanju. Vsem tekmovalcem iskreno čestitam!

mentor čebelarskega krožka, Damjan Šimenko

Evakuacijska vaja

V soboto, 12. 5. 2018, smo učenci od 1. do 9. razreda imeli pouk. Med drugo uro nas je zmotil alarm. Sprva nismo vedeli, kaj se dogaja, nato pa smo le ugotovili, da smo del evakuacijske vaje. Vsi smo stekli do zbirnega mesta, ki je na šolskem dvorišču. Kmalu za tem so se pripeljali tudi gasilci iz vseh gasilskih društev v Občini Gorišnica. Ko so gasilci opravili pregled šole in »pogasili požar«, so se zunaj pred šolo postavili v zbor in poveljniku podali poročilo o opravljeni vaji.

Sledil je še prikaz gašenja s peno. Bilo je zanimivo, saj je bila pena vsepovsod. Pokazali so nam tudi, kaj se zgodi, če na vroče olje zlijemo vodo. Na dvorišču se je razvil zelo velik plamen, ki pa so ga hitro pogasili. Tako smo spoznali, da olja ne smemo gasiti z vodo, ampak moramo plamen pokriti z vlažno krpo ali pokrovko.

Bila je res zanimiva izkušnja, saj nekateri niso vedeli, da je vse to le vaja.

Tajda Horvat, 7. b

Imeli smo kulturni dan

V četrtek, 1. 2. 2018, smo imeli učenci tretje triade kulturni dan. Odpravili smo se na Ptuj. Najprej smo si ogledali predstavo o Ivanu Cankarju, potem pa smo se sprehodili še do gradu in zgodovinskega arhiva.

Predstava o Ivanu Cankarju je bila zelo zanimiva in poučna. Nad predstavo smo bili navdušeni predvsem zaradi enega izmed igralcev (Domna Valiča). Največ nas je Domna poznalo iz serije Usodno vino. V predstavi so si igralci menjavali vloge, kar je bilo zelo nenavadno in tudi smešno. V predstavi smo spoznali življenje znanega slovenskega pisatelja, Ivana Cankarja. V igri so trije detektivi zbirali podatke o življenju pisatelja in z njim na hitro sestavili še zgodbo o živih mrtvecih. Zgodba, ki so jo napisali, je govorila o dečku, ki se je sramoval svojega imena, saj mu je ime uničilo življenje.

Po vrhunski predstavi smo se sprehodili do Ptujkega gradu, nato pa odšli še do Zgodovinskega arhiva Ptuj. Pred arhivom smo najprej pojedli malico, potem pa še nekaj časa čakali, da smo lahko prišli na vrsto za ogled. Ker nas je med čakanjem zazeblo, smo si za nekaj časa zavetje pred mrazom poiskali v knjižnici. Sledil je ogled arhiva. Tam nam je arhivist najprej povedal nekaj značilnosti o samem arhivu, potem pa nam je pokazal še nekaj listin in slik. Videli smo tudi nekatera potrdila in redovalnice iz naše šole. Odšli smo še v prostor, kjer hranijo starine, da bi si jih поблиžje ogledali. Nekateri listi so bili že tako stari, da se zapis na teh dokumentih skoraj ni več videl.

Po vseh ogledih smo se z avtobusi odpeljali nazaj v šolo. Dan je bil enkraten. V celotnem dnevu je bila samo ena pomanjkljivost: na žalost nismo vsi dobili avtograma Domna Valiča.

Nia Bela, 7. b

Ekskurzija v Rogaško Slatino

V sredo, 7. 3. 2018, smo se odpravili v Rogaško Slatino na steklarsko delavnico. Zjutraj ob 7.00 smo se z avtobusom odpravili izpred šole. Po dolgi vožnji in obupnih ovinkih smo končno prispeli v Rogaško Slatino. Tam smo se razdelili v dve skupini in se nato odpravili na delavnice. V prvi delavnici smo s posebnimi barvami slikali na steklo, v drugi pa smo si ogledali postopek izdelave stekla. Vmes smo imeli čas tudi za malico. Po končanih delavnicah smo se odpravili še v tovarno. Tam smo videli celoten proces izdelave stekla in steklenih izdelkov. Zelo zanimivo se mi je zdelo to, da tam vse delajo ročno. Na koncu smo si ogledali še trgovino in izdelke, ki so jih naredili za znane osebe, kot je npr. Tina Maze.

Preživeli smo res čudovit, pester dan.

Nia Bela, 7. b

Kuharski mojstri naše šole navdušili obiskovalce

V petek, 20. 4. 2018, so se tri kuharske ekipe (Margetnčari, Veseli Štajerci in Vesele kašnice), ki jih sestavljajo učenci 7.–9. razreda naše šole, s svojimi jedmi predstavile na regijskem srečanju skupin, sodelujočih v letošnjem projektu Otroci otrokom skuhamo zdravo tradicionalno kosilo. Na srečanju sta, vsaka s po tremi ekipami, sodelovali naša šola in OŠ Središče ob Dravi.

Učenci so v nakupovalnem centru Qlandia Ptuj na pripravljenih prostorih (stojnicah) pripravili jedi, ki so jih sicer pod mentorstvom Darka Marina in Mateje Matjašič Pevec že pripravljali tekom šolskega leta za učence šole. Pripravili so Štajerski (fižolov) pisker, Grijasove knedle in Kipnik krvavice s kislim zeljem in krompirjevimi žganci. Obiskovalcev je bilo precej, vsak izmed tistih, ki so poskusili jedi, pa je oddal tudi svoj glas. Največ glasov je zbrala ekipa Vesele kašnice, ostale ekipe pa so ji po številu prejetih glasov hitro sledile – razlike med njimi so bile minimalne. Čestitke vsem mladim kuharskim mojstrom!

Mateja Matjašič Pevec

Dan v domu za ostarele

V sredo, 11. 4. 2018, smo se učenci, ki sodelujemo v interesni dejavnosti Rdeči križ, in člani šolskega orkestra odpravili v dom za ostarele v Muretince.

Varovancem se je najprej predstavil šolski orkester. Zaigrali so na različne inštrumente. Najštevilčnejši so bili kitaristi, ki so se zelo dobro odrezali. To so jim s ploskanjem pokazali tudi varovanci doma, saj so bili nad njihovim nastopom zelo navdušeni. Po prireditvi smo varovancem in delavcem doma razdelili voščilnice, ki smo jih naredili v šoli. Te naše pozornosti so bili zelo veseli. Ponudili so nam sok in manjše prigrizke. Potem smo lahko odšli še na dvorišče, kjer smo si ogledali njihove živali. Dan, poln doživetij, pa še se ni končal, saj nas je učitelj Boštjan v Gorišnici povabil še na sladoled.

Lara Štajner, 7. b

Na dvorišču ptujskega minoritskega samostana mladi s Ptujkega predstavljali države EU

Na kar 26 stojnicah so v soboto, 12. 5. 2018, osnovnošolci, dijaki šolskega centra, otroci iz vrtcev ter učenci obeh glasbenih šol predstavljali države Evropske unije. Na dvorišču minoritskega samostana, kamor so vabili mladi Evropejci, so letos zaživele zgodbe o športnikih – domačih in tistih iz sosedstva.

Mi smo letos spoznavali Hrvaško in njene športnike, še posebej smučarke, igralce tenisa in košarkaše. Tema predstavitve je bila »Ulica slavnih«. Izdelovali smo kartice športnikov, oblikovali plakate in ustvarjali likovne izdelke. Mimoidoče smo pogostili s slastnimi medenjaki. Sledil je kulturni program, ki je bil sestavljen iz predstavitve 3 športnikov in plesne točke učencev druge triade pod vodstvom Irene Forštnarič.

Obletnico vstopa Slovenije v EU Turistično društvo Ptuj, skupaj z Mestno občino Ptuj, že vsa leta zaznamuje s prav posebno prireditvijo in kot pravi Peter Pribožič, predsednik društva, je vsako leto več zanimanja za dogodek, ki na sproščeni način povezuje in poučuje ter opoldan vse zvabi v ptujski Evropark, kjer ob obletnici osvoboditve mesta in evropskega povezovanja dvignejo evropsko zastavo. Tokratnega dogodka na Ptuj se je udeležila tudi evropska poslanka Romana Tomc, ki je spomnila na pomen maternega jezika ter na športni duh, ki povezuje in vse bolj preveva naše ljudi.

Učenci 5. a razreda

Svetovni dan Downovega sindroma

21. marca obeležujemo svetovni dan Downovega sindroma. V Sloveniji se na 700 otrok rodi eden s tem sindromom. V znak solidarnosti, da sprejemamo in poznamo ljudi s tem sindromom, si na ta dan obujemo pisane nogavice. Tudi letos smo si jih obuli in Filipu Jakobu iz 4. b razreda pokazali, da znamo sprejemati drugačne.

Urban Lindič, 4. b

Po kulturni in naravni dediščini Gorenjske

V soboto, 22. 4. 2018, smo se z majhnim avtobusom odpravili na Gorenjsko. Pot je bila dolga, a zabavna, saj smo se veliko smejali. Ko smo prispeli v Vrbo, smo si ogledali rojstno hišo Franceta Prešerna. Videli smo veliko zanimivih starih predmetov iz Prešernovega časa. Najdragocenejši predmet je bila zibelka. Odpeljali smo se naprej proti Žirovnici, kjer smo si ogledali hišo Prešernovega najboljšega prijatelja, Matija Čopa. Tam smo si ogledali posnetek, v katerem smo izvedeli precej zanimivosti iz njunega časa. Sledila je pot proti Bohinju, od koder se je zelo lepo videl naš najvišji vrh, Triglav. V Bohinju smo se sprehodili skozi korita Mostnice. Šli smo čez Hudičev most, videli smo tudi naravno znamenitost, tj. skalo v obliki slončka. Sledilo je kosilo, potem pa smo se odpravili še do slapa Savice. Da smo si ogledali slap, smo se povzpeli po 553 stopnicah. Na koncu smo si lahko kupili tudi spominek. Na poti domov smo se ustavili še na Trojanah in si kupili krof. Pot je bila dolga, a zabavna.

Živa Bezjak, 6. a

Praznovali smo dan šole

V petek, 6. 4. 2018, smo praznovali dan šole. Tokratno dogajanje je bilo povezano s športom, kar je nas, učence, zelo veselilo.

Prvi dve šolski uri smo se učenci od 6. do 9. razreda udeležili različnih delavnic na temo športa. Medtem ko so se nekateri preizkusili v športnem kvizu, so drugi v multimedijški delavnici dogajanje snemali. Učitelj Bojan je imel kar veliko nasprotnikov, saj je z učenci igral simultanko (šah). Na koncu je učitelja premagala samo Nika, za vse ostale pa je bil pretrd oreh. V plesni produkciji so učenke vadile nastop za šolsko produkcijo, niso pa manjkali niti športni plakati in risanje na temo športa. Naš gost je bil tudi Jernej Brenholc, ki je s skupino plesalcev dodobra izpilil ples jive. V športno-literarni delavnici so nastajali zapisi o samem dogodku, učenci od 1. do 4. razreda pa so se med seboj pomerili v različnih športih.

Po malici je sledila predstavitev športov v telovadnici. Predstavili so se nam judoisti, gimnastičarke, plezalci, med vsemi pa so bili najbolj atraktivni zabijalci na koš. Nato smo z velikim veseljem pričakali še predstavnika iz Nogometnega kluba Maribor Branik, ki nam je prinesel podpisan dres mariborskih nogometašev. Da pa ne bi bili lačni, so na nas v šolskem atriju pogostili še z odličnimi palačinkami.

Vsi smo komaj čakali, da se začne tekma med učitelji in učenci 9. razreda. Učitelji in učenci so se najprej pomerili v košarki. Tekma je bila na začetku precej izenačena, potem pa so učitelji izkoristili kar nekaj priložnosti in na koncu zmagali. Tudi učiteljice so bile ta dan športno aktivne – v odbojki so se pomerile z učenkami 9. razreda in po zelo izenačeni tekmi na koncu zmagale. Upam, da jim bomo drugo leto lahko vrnili.

Lana Lindič, 7. b

Pohod prijateljstva

V soboto, 21. 4. 2018, smo se učenci, ki obiskujemo planinski krožek, z mentoricama Anjo Kancler in Andrejo Masten odpravili na drugi planinski izlet, imenovan Pohod prijateljstva.

Zbrali smo se v Gorišnici in se z avtobusom odpeljali proti gradu Borl. Ob 9. uri smo vsi zbrani pričeli s hojo, ki smo jo zaključili na stadionu Zavrč. Tam smo si ogledali prireditve in se nato preizkusili v različnih aktivnostih in delavnicah (jahanju konjev, napihljivih igralih, mini Planici, zorbingu, ustvarjalnih delavnicah, lokostrelstvu, footsnooker-ju).

Skupaj smo preživeli aktiven in sončen sobotni dan.

Učenci 3. a razreda

Rokometašice igrale v polfinalu državnega prvenstva

V Mariboru je 28. 3. 2018 potekalo polfinale državnega tekmovanja v rokometu za starejše deklice. Na tekmovanju smo se učenke naše šole pomerile z ekipama iz OŠ Rada Robiča Limbuš in OŠ Žalec. Najprej smo odigrale uspešno in hkrati borbeno tekmo proti dekletom iz OŠ Rada Robiča Limbuš in jih premagale z rezultatom 22 : 20. Potem smo se pomerile še z ekipo iz Žalca. Izgubile smo in tako na koncu turnirja zasedle 2. mesto, kar je zadoščalo za skupno 4. do 6. mesto.

Tajda Horvat, 7. b

Ogled SIP TV

V torek, 23. 1. 2018, smo se učenci 9. razredov, ki obiskujemo izbirni predmet Vzgoja za medije – televizija, z našo učiteljico Matejo Matjašič Pevec odpravili na ogled televizijske hiše in studia SIP TV. Tja smo se odpravili z namenom, da se поблиže seznanimo s potekom dela, ki ga je potrebno opraviti preden nastane TV oddaja.

Ob 10.45 uri smo se izpred šole odpeljali v Dornavo, kjer so nas lepo sprejeli. G. Branko Veselič nam je pokazal prostore, v katerih ustvarjajo televizijski program SIP TV-ja, predstavil pa nam je tudi zaposlene, ki smo jih s svojim obiskom malce zmotili pri delu. Ogledali smo si nekaj otroških oddaj iz preteklih let, se pogovorili o tem, kako se lotiti ustvarjanja TV oddaje, na kaj vse moramo pri delu biti pozorni ipd.

Dobili smo nekaj dobrih idej, predvsem pa motivacijo in navdušenje za delo lastne TV oddaje. Komaj čakamo, da dobimo v roke kamero in mikrofona, da bomo lahko začeli z delom in ustvarjanjem naše prve TV oddaje »TV iskrice iz Gorišnice«.

Lucija Borak in Jana Geč, 9. b

Tradicionalni 2. kurentov skok

V torek, 6. 2. 2018, smo prisostvovali 2. kurentovemu skoku na naši šoli. Učenci naše šole in nekaj bivših učencev so preoblečeni v kurente in njihove spremljevalce, hudičke, pripravili bogat program in tako pričarali začetek pustnega časa.

Eva Munda, 7. b

TV iskrice iz Gorišnice

Vsem, ki ste v letošnjem šolskem letu spremljali prvi (in drugi) poskus ustvarjanja šolske oddaje TV iskrice iz Gorišnice, se iskreno zahvaljujemo. Hvala tudi za vse izrečene čestitke in vzpodbudne besede. Letos smo začeli, v prihodnjih letih pa upamo, da boste z našim delom nadaljevali. Vsak začetek je težak, potrebno je bilo vložiti veliko truda, da smo »zaštartali«, a nam je uspelo!

Zato, dragi osnovnošolci, nadaljujte naše delo, da bomo tudi v jeseni, ko ne bomo več učenci OŠ Gorišnica, spremljali, kaj se dogaja na naši šoli. ... pa veliko veselja, smeha, zabave in navdiha pri ustvarjanju nadaljnjih TV iskric!

Ekipa TEV:

Ana, Anže, Barbara, Blanka, Ela, Jana, Julia, Karolina, Lucija, Mojca, Neža, Zala

Možganovadba

V mesecu marcu smo se z nadarjenimi učenci iz 5., 6. in 7. razredov dobivali na posebni dejavnosti, imenovani Možganovadba. Učenci so reševali različne naloge in izvajali dejavnosti, ki so stimulirale njihove možgane.

Učenci so reševali izzive v skupinah, premikali, odstranjevali vžigalice v različnih potezah, reševali in pisali uganke ter ugotavljali alternativne – drugačne možnosti za uporabo predmetov (npr. za kaj vse bi lahko uporabili grablje). Učenci so našli veliko novih in zanimivih možnosti.

Naučili so se tudi, kako si zapomniti čim več različnih stvari, delali načrt za pobeg iz stolpa, v katerem so zaprti, reševali jezikovne in besedne naloge ter tekmovali v sestavljanju Rubikove kocke. Pri sestavljanju Rubikove kocke so padali tudi novi šolski rekordi. Trenutni šolski rekord v sestavljanju kocke je 36 sekund.

Če želite ohranjati možgane v dobri kondiciji, svetujem za stimulacijo (»gimnastiko«) možganov različne motorično-gibalne izzive (občasno pisanje ali ščetkanje z nasprotno roko, premagovanje ovir v naravi, sestavljanje mehanskih ugankarskih igračk ...), reševanje križank, logičnih ugank Sudoku, drugih ugank in podobnih miselnih izzivov.

Pri naši dejavnosti je nastalo tudi nekaj ugank. Poskusite uganiti te, ki so jih sestavili Živa, Domen, Hana, Tyra, Zoja, Tadej, Adrian in Andraž.

mentorica dejavnosti Možganovadba, Marjeta Horvat

Je barvna,
jo gledaš in jo vrtiš.

Ima železne zobe,
če jo znaš uporabljati,
poči les na dvoje.

Sveti v temi in
ne uporablja elektrike

V sebi presenečenje drži,
poleti pa se rad stopi.

Je velika, v njej je veliko
klopi, slik in fresk.

Živi v Avstraliji
in spi na drevesu.

Rešitve: Rubikova kocka, žaga, kinder jajčka, cerkev, koala

Mednarodni filmski festival ZOOM.12

V Pionirskem domu, Centru za kulturo mladih Ljubljana, je v sredo, 21. 3. 2018, potekal Mednarodni festival otroškega in mladinskega filma ZOOM.12. Festival je namenjen otroški in mladinski filmski produkciji. Tako kot prejšnja leta se nas je tudi letos festivala udeležilo kar nekaj učencev iz naše šole.

Zgodaj zjutraj smo se izpred šole odpeljali proti Ljubljani. Prispeli smo v Pionirski dom in se najprej udeležili okrogle mize, v kateri so sodelovale nekatere slovenske filmske zvezde. Učitelj Boštjan nam je dal nalogo, da celotno dogajanje s kamero tudi posnamemo. Zatem smo naredili še nekaj intervjujev z organizatorji filmskega festivala. Po opravljenih intervjujih smo lahko svoje znanje nadgradili v različnih delavnicah:

filmska igra, scenaristika, produkcija in zvok filma.

Učenke 7. b razreda smo se udeležile delavnice filmska igra. Na delavnici smo se zelo zabavali in se veliko smejali. Ko smo bili že pošteno lačni, smo se odpeljali do restavracije Maxi, kjer smo imeli kosilo. Po kosilu smo obiskali še Narodno galerijo, si jo ogledali in narisali razstavljene kipe. Nato smo odšli nazaj v Pi-

onirski dom, kjer smo si ogledali nagrajene filme. Zelo nas je razveselila novica, da je film naše sošolke Dore Šandor z naslovom V Zooju v mednarodni konkurenci 3000 filmov z vsega sveta bil izbran med prvih 15 filmov. Naš zelo pester dan pa se takrat še ni zaključil, saj smo dobili zelo zanimivo nalogo. Posneti smo morali še oddajo za Infodrom. Res smo dobro delali in se hkrati zelo zabavali! Ko smo se vračali proti domu, nas je pot vodila še v McDonald's. Današnji dan je bil zelo zanimiv in hkrati tudi poučen. Upam, da bom imela še kdaj priložnost, da se udeležim kakšnega filmskega festivala.

Lana Lindič, 7. b

Pevke in pevci OPZ ponovno ZLATI!

V torek, 27. 3. 2018, so se pevke in pevci OPZ Gorišnica udeležili državnega tekmovanja v Zagorju ob Savi. Organizator tekmovanja, Javni sklad RS za ljubiteljske dejavnosti, je letos priredil že 26. revijo otroških in mladinskih pevskih zborov. Prireditelj ima tekmovalni značaj, je bienalna in poteka od leta 1968 – letos so torej obeležili 50 let od prve revije.

V treh dneh se je na odru Delavskega doma v Zagorju zvrstilo 52 zborov oziroma 2000 mladih pevcev, zapeli pa so kar 150 skladb izpod peres 57 slovenskih in 30 tujih skladateljev. V konkurenci 24 otroških pevskih zborov, ki so se ta dan predstavili, so si naši najmlajši pevci z odlično odpetimi 4 skladbicami prislužili ZLATO PRIZNANJE. Strokovna žirija, ki so jo sestavljali Karmina Šilec (predsednica žirije), Janja Dragan Gombač, Marinka Šuštar, Danica Pirečnik in Tadeja Vulc so nastop OPZ Gorišnica ovrednotili s kar 88,7 točkami.

Med dobitniki zlatih priznanj v kategoriji otroških pevskih zborov tega tekmovanja je tako OPZ Gorišnica zasedel najvišje mesto, lahko bi rekel, da smo med zlatimi postali najbolj zlati, na višjo stopničko pa se je povzpelo le še 5 otroških pevskih zborov,

ki so si prislužili zlato priznanje z odliko. To pa še ni vse: s svečane podelitve priznanj in nagrad 26. Revije Zagorja ob Savi, ki se je udeležil tudi ravnatelj šole, g. Milan Šilak, smo gorišniški pevci odšli s priznanjem več – posebno priznanje za najboljšega korepetitorja otroškega pevskega zbora je prejela naša korepetitorica, ga. Eva Goričanec, ki je na našem nastopu poskrbela za klavirsko spremljavo.

Priznati moram, da je bila pot do samega vrha za vse nas dokaj naporna, še posebej pa za 8–10 let stare učence, ki so dvakrat tedensko zahajali na pevske vaje in pridno prepevali izbran repertoar pesmi. Tudi nekaj svojega prostega časa so žrtvovali, a kot so po razglasitvi rezultatov državnega tekmovanja sami povedali, jim vloženega truda in prostega časa ni bilo žal. Veseli me, da se zavedajo, da je za uspeh treba pridno delati, še posebej pa, da je tokrat bil njihov trud tudi nagrajen. Dosežen rezultat je izjemen, zato smo nanj še posebej ponosni. Na tem mestu velja zahvala prav vsem, ki nas pri delu podpirate – staršem, vodstvu šole in učiteljem.

Aleš Pevec

Zasedanje medobčinskega otroškega parlamenta na Ptuj

28. ptujski medobčinski otroški parlament je potekal v torek, 13. marca 2018, ob 10. uri v veliki sejni dvorani Mestne občine Ptuj. Govorili smo o temi Šola in šolski sistemi, o kateri smo predhodno na šoli razpravljali skupaj z mentorico, učiteljico Patricijo Kramberger Rom.

Najprej je imela kratek govor organizatorka dogodka. Po tem smo se razdelili v skupine, kjer smo razpravljali o določeni temi, povezani s temo. Po končanem skupinskem delu se je začela razprava na podteme primerjanje šolskih sistemov, šolski sistem v Sloveniji, medsebojni odnosi ipd. V okviru razprave se je pokazalo, kako težko je včasih potrpeti in poslušati komentarje drugih ter se držati dogovorjene teme. Žal smo v razpravi (pre)več pozornosti posvečali razpravljanju o vsebini problemov, kot pa iskanju rešitev zanje. Zaključili smo z izvolitvijo predstavnika za nacionalni otroški parlament, o izbrani temi pa se bo razpravljalo še v prihodnjem šolskem letu. Izkušnja je bila zanimiva.

Lucija Borak, 9. b

Noč v knjižnici

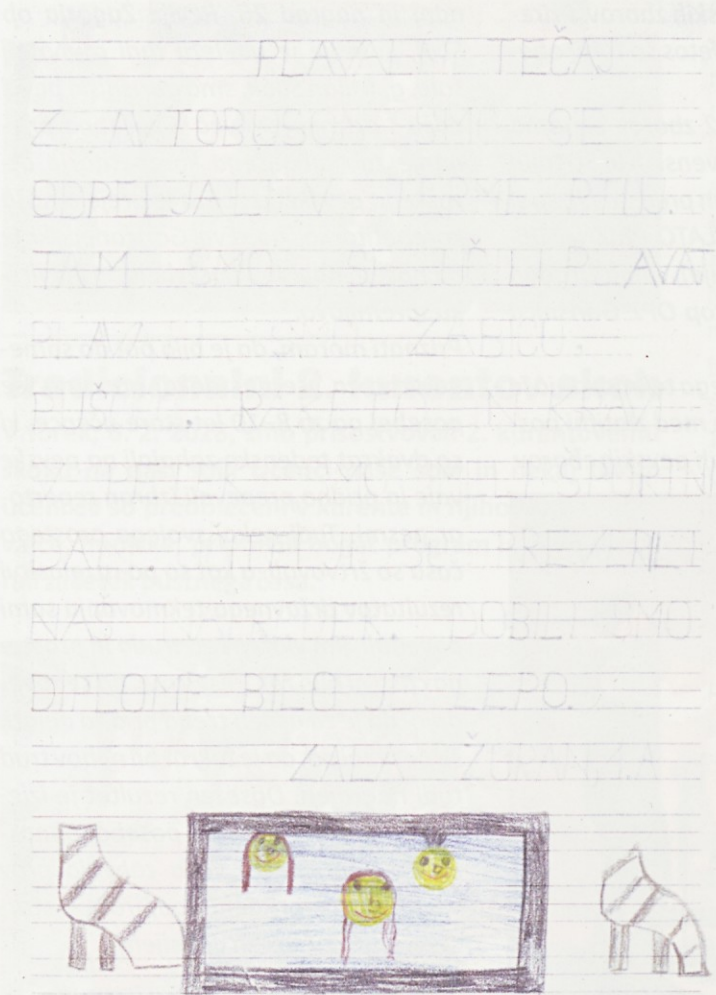
V petek, 11. 5. 2018, smo izbrani bralci OŠ Gorišnica preživeli noč v šolski knjižnici.

Ob 19. uri zvečer smo se zbrali in pričakali sta nas učiteljici Tihana in Mihaela. Najprej sta nas seznanili s potekom večera in dejavnosti, nato pa smo začeli z uvodno igro, ki je bila glede na to, da smo bili že vsi nekoliko lačni, kot nalašč za nas. Z Božičkovo kapo na glavi, šalom ter volnenimi rokavicami smo s priborom odpri in pojedli čokolado. Seveda pa je učiteljici uspelo nekoliko otežiti vse skupaj ter tako igro narediti zares zanimivo. Ura je kmalu odbila osem, zato smo se morali precej podvizati, da smo pravočasno prispeli v Hotel Botra, kjer nas je že čakala večerja. Pripravili so nam kar dvanajst pic, sok ter vodo. Pic je bilo preveč, zato smo jih pet prinesli nazaj v šolo in si jih privoščili okrog polnoči. Sledile so družabne igre, ob katerih smo se zelo zabavali. Ob vseh dejavnostih je čas tekел neverjetno hitro in pričakovali bi, da bomo okrog enih zjutraj že precej utrujeni, vendar se je zabava takrat šele začela. Pred pripravo knjižnice na spanje smo odšli še na nočni sprehod po šoli. Ob filmu in prigrizkih smo nato klepetali dolgo v noč ter uživali. Tisti z največ energije so zaspali šele, ko so naši sošolci že prihajali k sobotnemu pouku. Nekateri pa so vendarle pravočasno zaspali in so zjutraj lahko uživali ob čaju, sadju in keksih. Kasneje je sledila še malica. Vsi utrujeni smo se lotili še pospravljanja šolske knjižnice, nato pa uživali v preostanku prostega dopoldneva in ogledu, ki so ga za ta dan pripravili gasilci.

Kljub utrujenosti smo se zelo zabavali, zato smo domov prišli nasmejanih obrazov.

Brina Kolarič, 8. b in
Anja Kociper, 8. a

Državno plesno tekmovanje

V sredo, 6. 6. 2018, smo se učenke in učenci 3. triade udeležili državnega plesnega tekmovanja v športni dvorani v Žalcu pri Celju. Najprej so nastopali plesni pari, zatem pa še tekmovalci, ki so plesali hip hop, pop in latino. Iz naše šole se je tekmovanja udeležilo 6 učenek, ki smo se potrudile po svojih najboljših močeh. Dosegle smo dobre rezultate in skupno osvojile 6. mesto v državi.

Nadaljevali smo s plesnimi produkcijami. Naša produkcija Circus Bizzare s 16 učenici je dosegla uspešno 2. mesto, zato smo se po končanem tekmovanju zaslužno ustavili še v McDonald's-u.

Natalia Ciglar, Kimi Kuhar, 7. a in Vita Irgolič, 7. b

Ekskurzija v ZOO

Včeraj smo šli v ZOO Ljubljana. Pot je bila zelo dolga. Ko smo prišli v Ljubljano, smo imeli malico. Potem smo si z učiteljicama ogledali živali. Videli smo slona, opice, papige, volke, leoparda, tigra in medveda. Šli smo v terarij. V njem so bili pajki, škorpioni, kuščarji in kače. Vodička Anja nam je pokazala pelikane, kenguruje, gibone, fickote, belo podgano in ameriškega sivega goža. Zanimivo mi je bilo, da sem videl debelo kačo. Kupil sem si verižico in tatu. Igrali smo se na žogicah. Ta dan je bil zelo lep.

Jaka Žuran, 2. b

Glasbeni festival v Ljubljani

V sredo, 18. 6. 2018, smo se kitaristi in člani orkestra Juventus Corde odpravili v Ljubljano na Glasbeni festival. Ko smo prispeli v Ljubljano, smo imeli najprej tonsko vajo. Nato je sledila malica in še nekaj časa za oglaševanje instrumentov ter pripravo. Ob 18. uri smo bili na vrsti, da se predstavimo. Zaigrali smo pesem z naslovom Le verjemi (Hallelujah). Gledalci so nam z bučnim aplavzom pokazali, da smo se dobro odrezali. Po končanem nastopu smo odšli še v McDonald's. Zame in mislim, da tudi za vse ostale, je bil ta dogodek res zanimiva izkušnja.

Laura Horvat, 7. a

Otroška varnostna olimpijada

V torek, 8. maja 2018, smo se 4. razredi OŠ Gorišnica odpravili na 13. Otroško varnostno olimpijado, ki je letos potekala v Veliki Nedelji. Z nami sta bila mentorica, učiteljica Manja Bezjak, in policist Marjan Vrtič. Tekmovanja se je udeležilo 18 ekip. Pomerili smo se v štirih igrah: sestavljanju logotipov iz kock, spretnostni vožnji s kolesom, zbiranju vode s pomočjo brentač in poznavanju teorije prometne varnosti, varne rabe spleta, gašenja, reševanja ob nesrečah ... Med tekmovanjem smo odšli tudi na ogled policijskih, vojaških, gasilskih in reševalnih vozil in pripomočkov.

Tekmovanje je bilo zelo napeto. Najzanimivejša igra zame je bila sestavljanje logotipa iz kock. To igro smo tudi največ vadili. Tekmovali smo kar uspešno, a zasedli nehvaležno 4. mesto, ki je pomenilo, da se nismo uvrstili na finale. Sprva smo bili razočarani, sedaj pa vemo, da smo vseeno bogatejši za nekaj izkušenj, ki nam bodo še prišle prav.

Gal Kolarič, 4. a

Sprejem prvošolčkov med MČ RK

V četrtek, 10. 5. 2018, smo se predstavniki razredov Rdečega križa zbrali pred učilnicama prvih razredov. Ob 9.40 smo se odpravili v telovadnico vrtca. Tam so nam učenci 5. a razreda z razredničarko Majo Bencek pripravili res zanimiv kulturni program. Predstavljeno je bilo tudi delo, ki ga čez leto opravljamo na različnih dogodkih. Nato so prvošolčki s svojimi »velikimi prijatelji« v en glas ponavljali zaobljubo, ki jo je prebrala učenka devetega razreda, Barbara Prelog.

Tako se je uradni del sprejema zaključil. Naredili smo še spominske fotografije, pojedli sladoled in se skupaj še malo podružili.

Lara Štajner, 7. b

Sodobna priprava hrane

V začetnih urah izbirnega predmeta Sodobna priprava hrane smo se veliko učili o hrani, hranilnih snoveh, o tem, kaj in koliko jesti, da bomo zdravi ... Poleg tega, da smo pridobivali znanje pri pouku, smo počeli še veliko drugih zanimivih stvari: novembra smo sodelovali pri postrežbi Tradicionalnega slovenskega zajtrka, decembra smo pekli parklje iz kvašenega testa, v naslednjih mesecih pa še bananine palačinke, medene bonbone z zelišči ... Ker smo se celo šolsko leto trudili, nas je učiteljica Mateja nagradila z izletom v Radence.

Bil je četrtek in učenci SPH smo bili povabljeni na pogled kuharskega tekmovanja v Radencih. Ko smo prišli tja, v Srednjo šolo za gostinstvo in turizem Radenci, se je vsaka šola morala najprej predstaviti. Meni je bila predstavitev naše šole najbolj všeč, saj je bila najbolj zabavna.

Ko so tekmovalci začeli kuhati, sta nas dve dijakinji popeljali po Radencih in nam pokazali znamenitosti. Ogledali smo si park, ki je bil zelo velik (dijakinji sta nam povedali, da je neurje uničilo skoraj pol parka). Nasproti parka je bil bazen, ki je že več let zapuščen. Nato smo se odpravili do vrelnice vode. Tam naj bila zdravilna voda, vendar do njega žal nismo prišli, saj so prostor pripravljali za Maraton treh src. Povedali sta nam nekaj legend, med drugim od kod izvira Radenska voda. Razkazali sta nam tudi tamkajšnji dijaški dom.

Ko smo se vračali nazaj v šolo, so tekmovalci že zaključevali. Tekmovalni jedi sta bili rižota in sladica z vanilijevo kremo. Naša rižota je bila narejena iz špargljev, kozic in kopriv, sladica pa iz medenjakov, vanilijeve kreme in jagod. Ko so končali s kuhanjem, smo lahko poskusili jedi vseh tekmovalnih ekip. Najbolj okusna rižota je bila naša, saj je imela dober okus in vonj, vendar tudi druge niso bile slabe. Potem je napočil trenutek, ko so ocenjevalci razglasili zmagovalca. Za vsako jed so povedali, kaj je bilo dobrega in kaj slabega. Nestrpno smo čakali, da preberejo ime naše šole,

ki so ga prebrali čisto na koncu, to pa zato, ker so bili Dora, Maj in Sven najboljši. Prislужili so si zlato priznanje in državno tekmovanje v Portorožu.

Ta dan mi je bil zelo všeč in z veseljem bi šil na državno tekmovanje navijati za naše zmagovalce.

Žan Zamuda, 8. b, Lana Bezjak in Zala Vesenjaj, 8. a

Pohod na Celjsko kočo

Zjutraj smo se vsi zgodaj vstali. Pred šolo nas je pričakal avtobus. Odpeljali smo se do Celja. Bila je dolga pot. V Celju smo se povzpeli proti vrhu. Med potjo smo imeli kratke odmore za malico in počitek. Ko smo prišli na vrh, je naš vodnik pozvonil z velikim zvonom, mi pa smo opazovali lep razgled. Na vrhu je bil tudi velik križ. Nato smo pot nadaljevali navzdol, kjer smo se ustavili pri Celjski koči. Tam smo se najedli in igrali. Hitro smo pot nadaljevali proti avtobusu, saj so se pričele pojavljati nevihte. Utrujeni in polni lepih vtisov smo se z avtobusom odpeljali proti Gorišnici.

Ana Čurin Prapotnik, 3. a

Uspešen učenec, Luka Černesl

Luka, na kratko se nam opiši.

Sem Luka, učenec 9. razreda, kar pomeni, da letos zaključujem šolanje na tej osnovni šoli.

Kateri predmet v šoli ti je najljubši in zakaj?

Najljubši predmet mi je matematika, zato ker imam rad računske naloge in ker imam na tem področju največ uspehov.

Kateri predmet bi najraje izbrisal iz urnika?

Izbrisal ne bi nobenega predmeta, saj mislim, da vsi predmeti skupaj tvorijo eno odlično celoto.

Slišali smo, da si v zadnjih letih dobil kar nekaj priznanj iz različnih tekmovanj znanja. Povej nam kaj o njih.

Vse skupaj se je začelo že v začetku šolanja, z raznimi priznanji iz šolskih tekmovanj. Prvi uspeh z državnega tekmovanja sem osvojil v 7. razredu, in sicer zlato priznanje iz matematike, nato sem v 8. razredu osvojil zlato priznanje iz matematike in fizike ter srebrno priznanje iz znanja kemije, letos pa sem spet osvojil zlato Vegovo priznanje, srebrno priznanje iz znanja o sladkorni bolezni ter srebrno priznanje iz fizike.

Na kateri dosežek si najbolj ponosen in zakaj?

Na vse dosežke sem enako ponosen, ker je bilo v vse vložene veliko truda. Če pa bi že moral izbrati en dosežek, pa bi to bilo zlato priznanje iz matematičnega tekmovanja leta 2016, s katerim sem med vsemi tekmovalci v državi dosegel najvišje mesto in s tem še posebno nagrado, ki sem jo nato prejel v Cankarjevem domu.

Na katero srednjo šolo si se vpisal?

Vpisal sem se v Gimnazijo Ptuj.

Kje se vidiš v prihodnosti?

O tem še nisem povsem prepričan, saj se še zaenkrat ne vidim nikjer, zato sem se tudi vpisal na gimnazijo, da si bom pridobil še dodatna 4 leta za dober premislek in bom nato nadaljeval šolanje v smeri, ki me bo veselila.

S čim se ukvarjaš v prostem času? Imaš kakšen poseben hobi?

Ker veliko dela in prostega časa namenim šolskih obveznostim, mi za hobije ne ostane prav dosti časa. Če pa ga že imam, pa se sprostim na svežem zraku, pogledam kakšen film, ali pa zaigram kakšno igro s prijatelji. Posebnih hobijev pa nimam.

Kaj bi sporočil učencem naše šole?

Sledite svojim ciljem in se za doseganje le-teh čim bolj potrudite, seveda pa delajte tudi stvari, ki vas veselijo.

Nejc in Gal Trunk, 7. b

Odlična športnica, Jana Geč

Jana, na kratko se nam predstavi.

Sem Jana Geč, stara sem 15 let in zaključujem 9. razred OŠ Gorišnica.

Vemo, da imaš kar nekaj hobijev. Katerega bi izpostavila?

Moja največja strast je igranje rokometu, ki mu posvečam tudi ves svoj prosti čas.

Kdo te je navdušil za rokomet in kako dolgo ga že treniraš?

Da sem tako strastna in dobra rokometašica, sem lahko hvaležna svojim starejšim bratom. Prav oni so me navdušili nad rokometom, ki ga tako zavzeto igram že 6 let.

Na kateri poziciji igraš?

Lahko bi igrala prav na vseh pozicijah, največkrat pa igram na levi bočni poziciji.

Kaj pa treningi? Kje in kdaj imate treninge?

Treninge imamo štirikrat na teden, in sicer v ponedeljek, sredo, četrtek in petek.

Kateri dosežek ti največ pomeni in zakaj?

Najbolj sem ponosna na polfinale šolskega rokometnega tek-

movanja v letošnjem letu, saj smo z ekipo deklet za ta uspeh res trdo delale.

Kako uskladiš treninge in šolske obveznosti?

Učenje mi sicer ne predstavlja velike težave, razen takrat, ko mi povzročita preglavice v mojem precej natrpanem urniku. A sem kljub temu še vedno dobra učenka.

Kateri predmet ti je najbolj všeč?

Glede na uspehe v rokometu je razumljivo, da je to šport.

Na katero srednjo šolo si se vpisala?

Tudi moja nadaljnja pot je usmerjena v šport, saj sem se vpisala v športni oddelek Gimnazije Ptuj.

Kje se vidiš v prihodnosti?

Kljub novim naporom v srednji šoli se ne bom odrekla rokometu. Torej, predvsem v rokometu.

Kaj bi sporočila učencem naše šole?

Vsem učencem naše šole sporočam: imejte v življenju cilje in vztrajajte, dokler se vam ne uresniči.

Živa Trunk in Nia Bela, 7. b

... učiteljico Marijo Lovrec

Najprej se nam, prosim, predstavite.

Sem Marija Lovrec, predmetna učiteljica slovenščine in nemščine. Rodila sem se v Središču ob Dravi, kjer sem obiskovala osnovno šolo. Po gimnaziji sem se vpisala na Pedagoško akademijo v Mariboru smer slovenščina-nemščina.

Kako dolgo že učite na naši šoli? Ste mogoče pred tem poučevali še kje drugje?

Po končanem študiju sem poučevala na večih šolah. Od leta 1987 sem zaposlena na OŠ Gorišnica. Poučujem slovenščino.

Je učiteljski poklic vaša otroška želja, ali ste navdih dobili kako drugače?

Da bi postala učiteljica, sem sanjala že v rani mladosti. Všeč mi je bilo, kako so učiteljice vsak dan pregledovale domače naloge (mimogrede – takrat smo učenci radi delali domače naloge!). Ko so nalogo pregledale, je vsaka naredila svoj znak. Učenci smo te znake štel, jih poskušali napisati. Takrat smo bili otroci manj zahtevni.

Čeprav sem imela še kakšno poklicno željo, je prevladal poklic učiteljice. Zelo rada imam jezik in sem se zato odločila za tako (to) smer.

Če bi ponovno morali izbrati svojo poklicno pot, bi storili enako?

Če bi se še enkrat odločala, bi se po vsej verjetnosti odločila za tako pot. Otroci imajo danes drugačno življenje, kot smo ga imeli včasih. Danes je preveč tehnologije, starši pa velikokrat nimajo časa za svojega otroka. Mi, učitelji smo po svojem poslanstvu takšni, da poskušamo pomagati.

Kako bi opisali vaš odnos do otrok?

Otroke imam rada. Želim pomagati vsakemu, ki je v težavah. Posebej so mi všeč tisti otroci, ki so nagajivi, vendar si vedno upajo priznati, če kaj ušpičijo. Danes me malo moti to, da otroci ne vedo, kaj lahko rečejo in kaj ne.

Zaupajte nam kakšno anekdoto (kot zanimivost iz vaše kariere).

V kar nekaj letih službe se je nabralo precej zanimivih dogodkov in anekdot. Zanimivi in radovedni so učenci, s katerimi sem kakšno urico v razredu. Ko sem ob neki priložnosti bila z manjšimi, so mi pripovedovali različne zgodbe. Poslušala sem jih in ugotovila, da jim je treba prisluhniti in takrat bodo vedeli, da so sprejeti. Nič niso drugačni od otrok nekoč.

Klara Hrga, 5. a

Ali vam ob službenih in družinskih obveznostih ostane tudi kaj prostega časa? S čim se ukvarjate?

Poleg službe – priprave na pouk, popravljanje testov, NPZ-jev in ostalih stvari ter družine si kljub vsemu najdem čas za ročno delo pozimi in od pomladi do jeseni za delo na vrtu. Veseli me, da lahko pridelam zdravo hrano za svojo družino. To povem tudi učencem. Priznati moram, da so nekateri kar začudeni. Zelo rada preberem dobro knjigo. Kakšno pravljico preberem tudi svojemu vnuku.

Kaj mislite, katerim vrednotam bi morali slediti učenci naše šole in zakaj?

Mislim, da bi morali naši otroci biti vedoželjni, odprti za nova znanja. Poslušajo naj svoje srce, ki naj jih vodi skozi ovire v življenju.

Lana Lindič in Julija Korez, 7. b

Our school memories

When we first stepped on the school property, we were only six years old. We were really mad, because we weren't in the same class as we wanted. The first three years we don't remember that much. In the fourth grade we went to school in nature was that Eva was sick and because of her we all got sick (puckering and popping). In the fifth grade we completed cycling licence. We started to get good and bad grades, because as we grew, classes got harder. In the seventh grade we went to another school in nature. We went skiing. We got separated rooms and we could choose our roommates. It was a lot of fun. Eight and ninth grade are pretty much the same, but in the ninth grade we started to prepare for prom. We have a lot of good memories and we got a lot of knowledge. Good luck to everybody who stays!

Larisa and Zoja Vesenjaj,

9th class

Bye school

So the school days of ours
Are coming to an end,
And the clock is counting down
the hours and
We'll finally go to the beach with
sand.

But we're all very sad
'cause we won't see each other
anymore
And were also mad
'cause we'll have to shut these
door.

Lina Tašner, Eva Tilli, Hana Kolarič, 9th class

Authors:
Lana Lindič and Vita Irgolič

1.									
	2.								
3.									
1.) We swim in the ...									
2.) The ... is shining.									
3.) We always eat ... at the seaside.									
4.) This is the most popular tree at the seaside.									
5.) We usually go on the ... on holidays.									
6.) All the people must be ... on holidays.									

Ekскурzija v Edinburg

V petek, 23. 3. 2018, smo se ob 4. uri zjutraj izpred šole z avtobusom odpeljali proti letališču Marco Polo v Benetkah, od koder smo odleteli v glavno mesto Škotske, Edinburg. Po dvournem letu smo se najprej namestili v hostlu v centru mesta. Nato smo si šli ogledat glavno ulico Royal Mile in se sprehodili vse do palače Hollyrood, od koder smo se povzpeli na prelepo razgledno točko Arthur's seat. Pošteno utrujeni po dolgi hoji smo si privoščili večerjo, nato pa se odpravili spat.

Naslednje jutro smo se sprehodili do prelepega Edinburškega gradu, iz katerega se nam je razprostrl čudovit razgled nad celotnim mestom. Sledila sta poučna ogleda muzejev National Scotland's museum in Childhood museum. Po kosilu smo se odpravili skozi novi del mesta, kjer smo imeli priložnost za nakup spominkov, nato pa je sledil dolg sprehod do obale, kjer je zasidrana kraljeva ladja Royal Britannia. Od tam smo se z dvonadstropnim avtobusom odpeljali nazaj v središče mesta, kjer

smo ujeli sončni zahod na Calton Hillu in uspeli posneti čudovite fotografije mesta. Povečerjali smo v mestu, nato pa se odpravili počivat.

Zadnji dan smo si pred odhodom na letališče ogledali še narodno galerijo National Gallery of Scotland. Temu je sledila dolga pot domov. Ekскурzija je bila poučna, zanimiva in predvsem zabavna.

Tita Majerič in Pia Ozmec, 8. b

Ob dnevu Zemlje

V zadnjem tednu aprila smo v Vrtcu Gorišnica poskrbeli za aktivnosti ob dnevu Zemlje, ki so nas opomnile, kako bolj skrbeti za naš planet.

Tako smo si ob tej priložnosti ogledali predstavo gledališča Ku-kuc z naslovom Karlo – najslajši korenček, ustvarjali na temo Zemlja in narava ter izdelke razstavili v avli vrtca. Da bi bila naša okolica vrtca čista in urejena, smo vse skupine organizirale in izvedle čistilno akcijo. Nabralo se je kar nekaj polnih vreč smeti, ki smo jih odložili v ustrezne zabojnike.

Izdelali smo čutno. Vsaka skupina pa je tudi zasadila svojo rožo, ki jo bo skrbno zalivala in jo negovala. Tudi jagode smo zasadili in sedaj komaj čakamo, da dozori, da se bomo ob igri posladkali s sadeži, ki so zrastle pri našem vrtcu.

Sandra Prapotnik in Nataša Žnidarič

Dan šole v vrtcu

Na sončni petek, 6. 4. 2018, smo si otroci iz skupin Lunice, Oblački, Balončki, Sončki, Kapljice, Mavrice, Zvezdice ustvarili športni dan v okviru dneva šole in vrtca.

Odpravili smo se na stadion, kjer so nas pričakale postaje z nalogami. Otroci so se preizkusili na poligonih z obroči, stožci, padalom ... Igrali smo se rajalni igri Gnilo jajce in Bela lilija. Vse je potekalo v sproščenem vzdušju ob glasbi. Otroci skupin Mehurčki in Škrati so bili športno aktivni na igrišču vrtca in terasi igralnice, kasneje so se nam pridružili tudi na stadionu.

Po končanih dejavnostih smo se odpravili do vrtca, kjer smo si postregli s slastnimi čokoladnimi palačinkami, ki so šle otrokom zelo v slast.

Valentina Šoštarčič

Ptujski lük

Naravna dediščina »Ptujski lük« je, razen na našem območju, vse premalo poznana širši javnosti. To avtohtono sorto čebule v Lükariji pridelujejo več kot 200 let. Okus, ostrina in tradicija pridelave ga uvrščajo med izbrane evropske posebnosti. Kralja čebule po originalnem postopku danes pridelujejo le še na šestih geografsko zaščitanih kmetijah Ptujskega polja. Čebula je ena najstarejših vrst zelenjave na svetu. Ima zdravilno moč, predvsem pa preprečuje srčne bolezni.

Prav zato smo se v Vrtcu Gorišnica odločili, da s skupino otrok, starih 4–6 let, obiščemo lükarsko kmetijo Slavice Pignar v Zamušanih. Otroke smo želeli поблиže seznaniti, kako poteka proces od semena do čebulčka, pa vse do zdrave čebule. Prav tako smo z gibanjem skrbeli za zdravje, še posebej za zdravo srce. S predstavitvijo Ptujskega lüka smo želeli promovirati zdravo lokalno pridelano hrano. Otrokom skupen omenjenega daje določen potencial, ki jim bo ostal v procesu vseživljenjskega učenja.

Tega se vse bolj zavedamo strokovne delavke, otroke pa še vedno situacijsko namerno in organizirano z zanimivimi dejavnostmi vabimo v raziskovanje in spoznavanje okolja, v katerem bivajo. Podeželje nudi bogastvo, ki ga v današnjem času vse premalo cenimo. Pohod na lükarsko kmetijo Pignar je bil za otroke pravo veselje, saj smo pod budnim očesom gospe Anje Pignar ročno sadili lükec in ob tem neizmerno uživali. Pokazala nam je, kako je potrebno narediti gredice in saditi. Naučili smo se, kaj pomeni triletna pridelava (seme, čebulček, čebula) in da če čebulo gojimo iz čebulčka, postane večja, kot če jo gojimo iz semena. Izvedeli smo, da sta korenček in čebula najboljša prijatelja. Primerjali smo prej in pozneje vsajeno čebulo. Manjkalo pa ni niti domače – »lük pa krüh, pa je južna fküp«. Še vedno spremljamo rast vsajenega, dogovorjeni pa smo, da bomo poskrbeli tudi za spravilo.

Dobra praksa se je pokazala v motivaciji otrok, v interesu in pripadnosti za delovanje v domačem okolju. Vrednost opravljenega dela je v izvedbi ter načinu prikazovanja dediščine. Pomembno je osveščanje o pripadnosti lokalnemu, hkrati pa graditev mostu k zdravemu. Bogato naravno okolje pri tem samo spodbuja in ponuja obilo možnosti, v katerem se otroci učijo za življenje. Zgodnje osveščanje otrok ima pri tem neprecenljivo vrednost, saj spoznavajo, da je v Lükariji mogoče zdravo in srečno živeti.

Valerija Vnuk Tušak

Otroška folklorna skupina

Spet je leto naokrog in za nami so vsi nastopi, druženja in vesele urice, ki smo jih preživeli skupaj ob spoznavanju in poustvarjanju kulturne dediščine.

Otroci folklorne skupine Vrtca Gorišnica so se meseca aprila udeležili srečanja otroških folklornih skupin pod nazivom Sedem korakov. Nastopilo je 15 skupin, skupaj 330 otrok. Srečanje se je izvajalo v kulturni dvorani v Podlehniku. Predstavili smo se s spletom Fant bi se ženil rad. Otroci so se zelo potrudili – osvojili smo srebrno priznanje.

V maju smo se udeležili državne revije ljudskih pesmi, plesov in običajev Pika Poka pod goro v Rogaški Slatini. Nastopilo je 28 skupin, zato je bilo srečanje v dveh delih. Otroci so spet pokazali, da znajo zelo dobro nastopati, zato smo tudi na tem tekmovanju osvojili srebrno priznanje. Pot domov je bila zelo vesela, saj smo se na avtobusu zabavali, peli pesmi in si pripovedovali šale.

To je bil zadnji folklorni nastop otrok skupine Balončki in Oblački. Tukaj se naše poti razhajajo, saj se otroci poslavljajo od vrtca in v jeseni vstopajo v hišo učenosti. Želiva si, da bi tudi v naslednjih letih obiskovali folklorno dejavnost in tako pomagali ohranjati slovensko kulturno dediščino.

Zahvaljujeva se staršem folklornikov, ki spodbujajo svoje otroke in jih spremljajo na nastopih, saj to otrokom, pa tudi nam, vzgojiteljicam, veliko pomeni.

Andreja Fekonja in Nataša Žnidarič

KO BOM VELIK, BOM ... – osrednja prireditev

Mesec marec je za naš vrtec težko pričakovan in aktiven mesec, saj se pripravljamo na našo osrednjo prireditev. V letošnjem šolskem letu smo se odločili, da se podrobneje seznanimo s poklici. Tako smo za osrednjo prireditev vrtca izbrali naslov »Ko bom velik, bom ...«. Z otroki smo na to temo zastavili in izvedli več aktivnosti, s pomočjo katerih so se otroci podrobneje seznanili z izbrano tematiko. Zastavljene aktivnosti smo začeli podrobneje izvajati z začetkom marca. Tako so otroci spoznali, kaj bi lahko postali, kakšen poklic bi lahko opravljali, pogovarjali smo se o poklicih njihovih staršev ipd. Z otroki smo si pripravili sceno za prireditev. Pri pripravi scene so sodelovale vse skupine drugega starostnega obdobja. Otroci teh skupin so na velik format s poljubno tehniko skupinsko ustvarili likovno delo za izbran poklic.

Vsaka vrtčevska skupina si je izbrala poklic, ki bi ga želela predstaviti. Vzgojiteljice so skupaj z otroki izdelale rekvizite in si zamislile plesno točko. Vse plesne točke smo vpeli v zgodbo pogovora med dedkom in vnukom. Dedek je poučeval vnuka, kaj bi lahko postal, kakšen namen ima delo itd. Vnuk ob koncu predstavljenih poklicev še zmeraj ni natančno vedel, kakšen poklic bi zase izbral, a je doumel, kaj bo v življenju delal in čemu.

Otroci so z vzgojiteljicami predstavili poklic kuharja, zidarja, kmetovalca, glasbenika in plesalk, kemika, športnika, zdravnika, vrtnarja ter pilota in stekvarde. Našo prireditev so popestrili še učenci šolskega ansambla in orkestra Juventus corde pod vodstvom učitelja Boštjana Rihtarja.

Ob koncu prireditve smo vsi zapeli skupno pesem z naslovom Cicibani, katere avtor je Tomaž Habe.

Lidija Domanjko in Tanja Majerič

Interesna dejavnost v Vrtcu Gorišnica

V Vrtcu Gorišnica smo v šolskem letu 2017/2018 otrokom ponudili naslednje interesne dejavnosti: Mali raziskovalec, Folklor, Plesne urice, Pevski zbor ter Pohodništvo. Interesne dejavnosti so potekale enkrat tedensko.

Urice Malega raziskovalca so bile vedno prekratke, saj je čas raziskovanja z malčki neizmerno hitro minil. Ob raziskovanju narave, čaranju, mešanju barv, preizkušanju lastnosti predmetov je 20 otrok s svojo radovednostjo iskalo odgovore na vprašanja. Plesne urice je obiskovalo 20 otrok. Spoznavali smo različne plese in se malo ukvarjali z gibalnimi ter sprostitevniimi igrami. Urice so potekale vsako sredo, otroci so jih z veseljem obiskovali. Za uvod smo si vsako uro zapeli pesem Če si slabe volje, nato pa nadaljevali z delom.

Mali pevci, ki jih je bilo kar 18, smo se dobivali in družili vsak četrtek. Spoznavali in prepevali smo pesmi, povezane z letnimi časi ter prazniki. Vsak med njimi je imel svojo pesmico, ki mu je bila najljubša in jo je najraje prepeval. Širši publiki smo se predstavili na decembrskem koncertu oz. proslavi.

Čeprav smo se pohodniki v tem letu odpravili na malo pohodov, smo na pohodih uživali. Spoznavali smo namen pohodništva, opazovali bližnjo in širšo okolico ter na končni točki reševali zanimive naloge.

Z obogatitvenimi dejavnostmi smo otrokom popestrili dneve v vrtcu, ob koncu pa smo si vsi skupaj pripravili ledeno-sladki zaključek.

Mentorice interesnih dejavnosti: Sandra Prapotnik, Lidija Domanjko, Tanja Majerič, Lara Šacer in Andreja Fekonja

Brina Kolarič, 8. b:

Glažek nesmrtnosti

Francelj stari čaka tam pod lip'co,
misli čudne, misli o življenju:
»Čemu obstaja večnost,
ko pa je nihče ne občuti –
zame ni povprečnost!«
in izkaže se, da pravilno sluti.

K njemu pride Gregor, ranocelnik,
k njemu stopi coprnica Pehta,
pouči ga vaški norček Palček.

In mu prvi, Gregor ranocelnik, pravi,
da premore moč, ki ga lahko pozdravi.
A vendar ga ta nejeverno gleda;
ni čudno, saj se njegov svetovalec spreneveda.

Pa se Franclju zdi za malo,
češ, da se mu je neumno svetovalo
in že kliče k sebi Pehto coprnico,
da za nasvet bi vprašal še to lepotico.
Ta mu o različnih napojih svetuje,
mu večno življenje napoveduje,
on pa le čaka, da mu recept posreduje.

In ona prične govoriti o lipi,
pod katero Francelj preživlja zadnja leta,
mu zagotavlja, da njen les večnost podarja,
kljub temu pa se starček še kar obotavlja.

Pri njem je bil že zadnji, norček Palček,
zato je upal, da ga bo rešil ta malček,
a ta je še otrok,
zato bo Francelj verjetno ostal pranih rok.

Ker pa zavrača povprečnost,
zahteva, da kot prvi dočaka večnost.
Goreče upa, da norček premore dovolj modrosti
in ta ga preseneti,
ko pojasnjuje največje skrivnosti.

Minevajo leta,
on pa še kar zgodbe spleta
in skupaj s Francljem dočaka večnost,
ki mu bila je skoraj vzeta.

Prijateljstvo je dar, ki ti ga podari nekdo, ki te ima rad, ti
pomaga, ko dobiš slabo oceno, ko padeš. Ko te stiska v
srcu in si misliš, da si sam, vsak delček srca na novo zašivi,
saj prijatelj vedno ob tebi stoji.

Zvezde pomenijo ljudem vsakemu kaj drugega

To misel je napisal francoski pisatelj Antoine de Saint-Exupéry, ki je leta 1944 strmoglavil v Saharo, kjer je srečal Malega princa.

Ob srečanju z Malim princem je spoznal, da zvezde ljudem pomenijo vsakemu kaj drugega, npr.: mornarjem in popotnikom so vodnice, znanstvenikom uganke, za nekatere druge pa le drobne lučke, ki čez noč gorijo, čez dan pa ugasnejo. Zame so zvezde vsakonočni pojav, ki nikoli ne izgine – razen, ko je oblačno. Torej, beseda zvezda lahko ima za vsakega posameznika drugačen pomen.

O zvezdah je pisal tudi Tone Pavček, ki je v svoji Pesmi o zvezdah povedal, da zvezde naredijo nebo polno. S tem se strinja tudi Antoine de Saint-Exupéry, ki meni, da ko se uzre v nebo, vidi smehljajoče se zvezde, ki ga spominjajo na Malega princa. S Tonetom Pavčkom se popolnoma strinjam, saj bi bilo nebo brez zvezd zelo prazno.

Iz celotne zgodbe o Malem princu mi je bila ta misel o zvezdah najbolj všeč. Zaradi zelo poučne in zanimive vsebine je ta knjiga ena najbolj branih knjig. Tudi po mojem lastnem mnenju ponuja zanimivo branje, zato bi jo priporočal vsakemu, naj jo prebere.

Timotej Krajnc, 9. b

Čarobne papige

Napisala: Lara Tušak

Ilustrirala: Neža Žnidarič

Že tisočletja so obstajale papige. Ene izmed papig so bile res posebne. Imele so čudežno moč. Ko so potrkale s kljunom po predmetu, se je ta spremenil v tisto, kar si si zaželel.

In prav takšno papigo je nekega dne srečala vojakinja. Tudi starka, ki je bila v resnici čarovnica, je poznala čudežno moč papig. Čarovnica je vprašala vojakinjo, če bi imela rada zlato. Vojakinja si ga je seveda želela. Čarovnica ji je povedala, da ena papiga čuva zlatnike in je zelo nevarna, druga čuva orožje, tretja pa ima čudežni kljun in le-to mora poiskati. Papiga s čudežnim kljunom je čuvala vžigalnik, ki ji ga je starka hotela vzeti. Dobila ga je vojakinja, ki ga ni dala iz rok. Prižgala ga je. Čarovnica se je raztopila, priletele pa so čarobne papige, ki jih je vojakinja s tem rešila. Izpolnile so ji tri želje.

Vojakinja si je zaželela otok ljubezni, dobrega fanta in samoroga. Vse to je tudi dobila in živela srečno do konca svojih dni.

Vesoljka

Ko se stemni in veter zašumi,
skozi luknjo pogleda majhna glavica,
poje, pleše, se vrti, a sončnih žarkov se boji.

Zelena glava, dolge lovke, tri oči in šest moči:
ogenj, voda in narava, skala, les ter bistra glava.

To vesoljka je prava,
življenje na Zemlji zanjo prava je zabava.

Rahela Zamuda, 5. b

Leoni Corina Ranfl, 6. b

... g. Franca Antoliča

Tokrat smo obujali spomine pri gospodu Francu Antoliču iz Moškanjcev.

1. Katerega leta ste začeli obiskovati šolo in kdaj ste jo končali?

Osnovno šolo sem začel obiskovati leta 1960. Doma sem bil v Moškanjcih. Starejši brat je bil 5 let starejši od mene. Rad sem mu nagajal in ko se je moral igrati z menoj je rekel: »Pa zakaj sem moral dobiti tega Franca za rojstni dan?!« En dan pred mano ima namreč tudi sam rojstni dan. Imam še 3 leta starejšo sestro in 7 let mlajšega brata.

2. Kam ste hodili v osnovno šolo?

V osnovno šolo sem hodil v Gorišnico. Na žalost smo bili iz Moškanjcev tisto leto samo 4 učenci v razredu. Leta pred tem in za tem pa jih je bilo iz Moškanjcev tudi po 15 otrok.

3. Koliko učencev je bilo v vašem razredu?

V našem razredu je bilo 23 učencev. Nekaj pa jih je že ponavljalo prvi razred.

4. Kako so bili razdeljeni oddelki?

Razredi so bili razdeljeni na a in b oddelk. V vsakem oddelku je bilo približno enako število učencev. Da je bila tudi takrat osnovna šola težka, vam lahko povem, saj je iz obeh oddelkov v osmi razred prišlo le 27 učencev, pa še od tega so trije hodili v šolo že deveto leto.

5. So bili učenci tudi takrat razigrani?

Tudi takrat so bili učenci razigrani. Za delo na kmetiji in pomoč staršem (pasenje živine, sušenje krme, ličkanje ter druga dela) so morali otroci biti precej

samostojni, zato so vse izkušnje prenašali med sovrstnike in tako je nastalo veliko zanimivih dogodkov.

6. Ste dobivali hude kazni?

Kazni v šoli so bile takrat hujše, vendar za otroke vzgojne. Na primer: sam si si moral iti v gozd po šibo, s katero si bil potem tepen. Stati v kotu ali pred vrati je bila milejša kazen. Lasanje ali poteg za ušesa je bila vsakdanja praksa. Mislim pa, da vsi ti vzgojni ukrepi niso bili zaman.

7. Nam, prosim, zaupate kakšen zanimiv dogodek iz vaših šolskih klopi?

Prvi šolski dan me je sestra peljala s kolesom na »štangi«. Ko sva prispela, je rekla: »Vidiš, tam je tvoja učiteljica.« Čeprav nisem vedel, kaj storiti, sem se nekako znašel. Pomislite, kako pa je danes.

Po nekaj dnevih prvega razreda so nas že hodili v učilnico zafrkavat starejši učenci. Nekaj se nas je uprlo v vrata, da starejši ne bi mogli vstopiti. Jaz sem se usedel pred vrata in jih tiščal. Naenkrat so se vrata začela odpirati in sede me je potisnilo od vrat. V razred je vstopila učiteljica in mi jih brez vprašanj naložila.

8. Če bi primerjali učence nekoč in danes, kakšne so razlike in podobnosti?

Če primerjam učence nekoč in danes, ni bistvenih razlik. Razen to, da so učenci nekoč delali mnogo več fizično in manj umsko, danes pa je obratno. Še vedno pa so si podobni po tem, da se najbolj veselijo praznikov in počitnic.

9. Ste se poleg šolanja ukvarjali še s čim drugim?

Ko sem hodil v šolo, sem, kot še vedno, zelo rad bral. Spomnim se, da me je prijatelj večkrat prišel iskat, da bi šel »na ledne« brcat žogo, jaz pa sem se skrtil (čeprav to ni bilo lepo) in dalje bral knjigo. Otroci smo se večkrat igrali tudi lutkovnega gledališča.

10. Vam te izkušnje iz mladih let pridejo kaj prav tudi sedaj?

Izkušnje iz mladih dni mi tudi sedaj pridejo prav. Ker sem vesele narave, za vsako slavnost pripravim kakšen skeč ali vsaj humorno pesem. V kulturnem društvu sem odigral 6 gledaliških iger. Ker so ljudje ugotovili, da znam dobro z besedami, so me večkrat prosili, da napišem kakšen govor ob različnih priložnostih, od veselih do žalostnih.

Vnukom večkrat pripovedujem o izkušnjah v mladih dneh. Imam dva vnuka in tri vnukinje, ki moje pripovedovanje vedno z zanimanjem poslušajo. Na koncu pa vedno pokomentiram, kaj je bilo prav in kaj ne. Upam, da se jih kaj dotakne.

11. Kaj bi želeli ob koncu sporočiti našim učencem?

Naj zaključim z oguljeno frazo »učite se in bodite pridni«. No, rad bi vam položil na srce, bodite si dobri, spoštujte se, da boste čez leta, ko se boste srečali, imeli lep in prijeten občutek. Da si boste takrat lahko mirno rekli: »O, da bi se ta leta lahko ponovila.«

Laura Horvat in Kaja Graber, 7. a

Sejem Altermed

V soboto, 17. 3. 2018, smo se učenci 7. a in 7. b razreda, ki obiskujemo izbirni predmet nemščina, odpravili na sejem Altermed, ki je potekal v Celju.

Najprej smo se z učiteljicama Tino Brodnjak Kokot in Andrejo Kolarič zbrali pred šolo in se z avtobusom odpeljali proti Celju. Z nami je šlo še nekaj učencev iz 3. razreda z učiteljico Anjo Kancler, saj so na sejmu prejeli tudi nagrado za že prej uspešno opravljeno nalogo iz recikliranja. Ko smo prišli na razstavni prostor, smo najprej odložili naše reciklirane inštrumente in si ogledali oder. Imeli smo nekaj prostega časa, ki smo ga izkoristili tako, da smo si ogledali še druge stvari na sejmu, si kaj kupili in poskusili razne dobrote. Ob 13.30 smo si pripravili oder in začeli z našo točko Reciklirani orkester. Zapeli smo tri pesmi in odigrali en ritem.

Po končanem nastopu smo se odpravili domov. Pot tja in nazaj smo si krajšali s poslušanjem glasbe in pogovarjanjem. Bila je zelo zanimiva izkušnja.

Tajda Horvat, 7. b

Dobili smo nagrado

V soboto, 17. 3. 2018, smo se učenci 3. razredov odpravili na podelitev nagrad na sejem Altermed v Celje, saj se je naš izdelek v sklopu projekta EKOPAKET uvrstil na 3. mesto. Iz tetrapakov smo izdelali čarovnično hiško iz pravljice Janko in Metka. Na pot smo se odpravili z avtobusom. Ko smo prispeli, smo v veliki sejmski dvorani poiskali oder, kjer smo nestrpno čakali, da podelijo nagrade in priznanja. Na odru smo se priklonili, se fotografirali in prevzeli nagrado.

Po podelitvi smo obiskali še sejmske stojnice. Ogledali smo si veliko različnih zeliščnih izdelkov, hrane, nakita, kamnov in kristalov. Nato smo se odpravili domov.

Zarja Bombek, 3. a

Reciklirana kuharija

Učenci podaljšanega bivanja iz 4. razreda smo razmišljali, kaj bi naredili iz ostankov hrane. Odločili smo se, da bomo naredili pisane EKO-LAČKE. Najprej smo pripravili ostanke okroglih keksov, svežega in zamrznjenega jagodičevja, ostanke oreščkov in ostanke bele ter temne čokolade. K ostankom smo dodali kakav, jajca, mleko, maslo in nastali so okusni kolački (mafini). Pečene EKO-LAČKE smo okrasili s kremo za krašenje in sladkimi rožicami, metuljčki ter okrasnimi travami. Temu je sledil še najslajši del našega kuharskega ustvarjanja – pokušanje. Celotno dogajanje je posnela Ela Kolarič in zmontirala kratek film, s katerim smo sodelovali na ekoškem natečaju Reciklirana kuharija. Naši mentorici sta Irena Forštnarič in gospodinja, ga. Kristina Knez.

Kuharski mojstri: Leon, Meta, Ina, Emma in Nadja, 4. b

Zmanjšajmo količino zavržene hrane!

... tako se je glasil projekt, ki smo si ga zastavili učenci, ki smo se v tem šolskem letu odločili za izbirni predmet *Sodobna priprava hrane*. Z namenom, da nam uspe zmanjšati količino hrane, ki vsak dan konča med odpadno hrano, smo v projekt vključili in izvedli številne aktivnosti: načrtovanje izvedbe projekta, merjenje zavržene hrane pri šolski malici, primerjava rezultatov z naključno izbrano šolo, anketa med učenci, fotografiranje, priprava Power point predstavitev, ozaveščanje učencev, nagrajevanje učencev, ki pri kosilu ne zavržejo nič hrane in predstavitev projekta Komisiji za šolsko prehrano, učencem na urah ODS ter različnim medijem.

Med vsemi aktivnostmi nam je bilo najbolj všeč tekmovanje med razredi naše šole – v času od 13. do 17. maja 2018 smo vsak dan pri šolski malici merili količino hrane, ki jo je posamezen razred zavrzel. Po koncu tekmovanja smo ugotovili, da če se učenci vsaj malo potrudijo, lahko med odpadno hrano konča bistveno manj hrane, kot običajno. Kar štirje razredi (2. B, 5. B, 6. A in 6. B) namreč v celem tednu niso zavrgli čisto nič hrane, kar je seveda zelo pohvalno.

K rezultatom tekmovanja so se prištele še točke, ki so jih razredi dobili s tem, da so napisali pisno zaobljubo, s katero so se zaobljubili, da bodo v prihodnje zavrgli čim manj hrane. Zaobljubo so oddali samo 5. B, 6. A in 6. B. Po izboru vodstva šole so najboljšo zaobljubo napisali učenci 6. B in si s tem prislužili nagrado za 1. mesto, to je pico v Hotelu Botra. 2. nagrado sta si prislužila 5. B in 6. A, ki se bosta v teh vročih dneh posladkala s sladoledom.

Po končanem tednu tekmovanja smo opazili, da so učenci zavrgli manj hrane, kot pred tekmovanjem – upamo in si želimo, da bo naš projekt ozaveščanja imel pozitivne posledice tudi v prihodnje (v naslednjem šolskem letu).

Ker je naša učiteljica poročilo o našem projektu povsem slučajno poslala tudi na

natečaj *Hrana ni za tjavendan*, ki ga je pripravila Ekošola, smo za naše delo bili tudi nagrajeni. Povabili so nas na Cekinov grad v Park Tivoli na slavnostni zaključek projekta z razglasitvijo rezultatov in podelitvijo nagrad. Povabila in nagrade smo seveda zelo, zelo veseli, saj naš prvotni namen ni bil sodelovati v natečaju, pač pa nekaj dobrega narediti za nas in našo šolo. Po drugi strani pa je nagrada za nas dokaz, da se trud res izplača – s to nagrado bo ves naš trud sedaj res dobro nagrajen.

Tea Brumen, 8. a

Gledališka predstava Eko Dino reši gozd

V 3. razredu smo pripravili lutkovno predstavo z naslovom *Eko Dino reši gozd*, v kateri smo sodelovali prav vsi. Igra nosi pomembno sporočilo. Govori o tem, kako je naš svet že zelo onesnažen in je potrebno nekaj storiti, preden bo prepozno. Igro smo pripravljali veliko časa, saj smo sami izdelali lutke in sceno ter poskrbeli za kostume in glasbo. V veliko pomoč so nam bili tudi starši. Nato je sledilo veliko vaj, ki smo se jih zelo veselili. Na vajah smo zelo uživali, bili precej delavni, se velikokrat nasmejali in se marsikaj naučili. Predstavo smo ponosno odigrali učencem, staršem in z njo presenetili bodoče prvošolce.

Špela Kokot, 3. a

Uspehi naših učencev na področnih in državnih tekmovanjih

Področna tekmovanja

- posamezno področno tekmovanje v šahu: **Nika Kralj** (1. mesto), **Špela Strelec** (1. mesto); mentorici: Klementina Lindič in Anita Voršič
 - področno tekmovanje v rokometu za starejše deklice: **rokometna ekipa OŠ Gorišnica** (1. mesto); mentor: Zdravko Tobijas, zunanji sodelavec Darko Žnidarič
 - regijsko tekmovanje iz znanja angleškega jezika za 9. razrede: **Lucija Borak** (srebrno priznanje), **Mojca Zamuda** (33. mesto), **Jan Bezjak** (40. mesto), **Lukas Enej Holcer** (46. mesto); mentorica: Jelka Zaviršek
 - področno prvenstvo osnovnih šol v judu za področje Pomurja, Maribora in Podravja: **ekipa judoistov OŠ Gorišnica** (1. mesto); zunanji sodelavec: Franc Nasko
 - ekipno področno tekmovanje v šahu za dekleta in fante v kategorijah do 12 in do 15 let: **fantje do 12 let** (11. mesto), **dekleta do 15 let** (2. mesto), **fantje do 15 let** (5. mesto); mentorici: Klementina Lindič in Anita Voršič
 - področno tekmovanje iz znanja fizike: **Saša Arnuš** (srebrno priznanje), **Luka Černesl** (srebrno priznanje); mentor: Bojan Lubaj
 - 26. regijsko srečanje mladih raziskovalcev: **Lucija Borak** (zlati priznanje), **Ana Erhatic** (zlati priznanje); mentorici: Tina Brodnjak Kokot in Tihana Bezdrob
 - področno tekmovanje v rokometu za mlajše dečke: **rokometna ekipa OŠ Gorišnica** (2. mesto); mentor: Zdravko Tobijas, zunanji sodelavec Darko Žnidarič
 - področno plesno tekmovanje ŠPF za področje Maribora z okolico in Pomurja:
- Kategorija 4. do 6. razred: **Ela Tomažič Žnidarič** (4. mesto), **Naja Geč** (6. mesto), **Meta Vogrinec** (14. mesto), **Nadja Horvat** (23. mesto), **Živa Bezjak** (25. mesto), **Tyra Petrovič** (32. mesto); ekipno so dekleta osvojila 3. mesto; mentorica: Irena Forštnarič, zunanja sodelavka Špela Valenko.
- Kategorija 7. do 9. razred: **Ela Kolarič** (1. mesto), **Neža Geč** (2. mesto), **Kimi Kuhar** (3. mesto), **Brina Kolarič** (4. mesto), **Ela Tilli** (7. mesto), **Vita Irgolič** (10. mesto); ekipno so dekleta osvojila 1. mesto; mentorica: Tina B. Kokot
- Kategorija Šolska plesna produkcija: **produkcija Circus Bizzare** (1. mesto); mentorica: Irena Forštnarič, zunanji sodelavec Jure Krajnc
- regijsko srečanje skupin, sodelujočih v letošnjem projektu Otroci otrokom skuhamo zdravo tradicionalno kosilo: **kuharske ekipe Margetnčari, Veseli Štajerci in Vesele kašnice**; mentorica Mateja M. Pevec, zunanji sodelavec Darko Marin
 - področno tekmovanje v rokometu za mlajše deklice: **rokometna ekipa OŠ Gorišnica** (2. mesto); mentor: Zdravko Tobijas, zunanji sodelavec Darko Žnidarič
 - regijsko kuharsko tekmovanje 9. Zlata kuharnica: **Dora Šandor, Maj Visenjak, Sven Hameršak** (zlati priznanje); mentorica: Mateja M. Pevec, zunanji sodelavec Darko Marin
 - uvrstitev **mladinskega pevskega zbora** na regijsko tekmovanje; zborovodja: Aleš Pevec
 - območno tekmovanje iz slovenščine za Cankarjevo priznanje: **Nika Kralj** (srebrno priznanje), **Luka Černesl**; mentorica: Mihaela Žgalin
 - področno tekmovanje iz znanja zgodovine: **Lucija Borak** (srebrno priznanje), **Žan Tušak** (srebrno priznanje), **Luka Černesl** (srebrno priznanje); mentorica: Tina B. Kokot
 - področno atletsko tekmovanje: **Žiga Kokot - 300 m** (1. mesto), **Vadym Iachmin - 600 m** (1. mesto), **Anej Čurin Prapotnik - 60 m** (1. mesto), **Neža Geč - met vortexa** (2. mesto), **Gal Trunk - met vortexa** (3. mesto), **Urban Tement - met vortexa** (3. mesto), **Jana Geč - met vortexa** (4. mesto); mentor: Gorazd Šket

Državna tekmovanja

- državno tekmovanje Zlata kuharnica: **Barbara Prelog, Julia Sok, Zala Geč** (4. mesto); mentorica: Tina Erhatic; zunanji sodelavec Darko Marin
 - državno tekmovanje iz logike: **Nia Bela, Nika Kralj, Lucija Borak**; mentorica: Iva Trop, zunanja sodelavka Eva Reberc
 - državno tekmovanje iz znanja o sladkorni bolezni: **Luka Černesl** (srebrno priznanje), **Saša Arnuš** (srebrno priznanje), **Nejc Trunk**; mentorica: Tina Erhatic
 - državno tekmovanje iz angleščine za 8. razrede: **Nika Kralj** (bronasto priznanje); mentorica: Klavdija Podhostnik
 - državno računalniško tekmovanje Bober: **Andraž Kolarič** (zlati priznanje); mentorica: Marjeta Horvat
 - 21. posamično osnovnošolsko državno prvenstvo v šahu za učence in učenke: **Nika Kralj** (2. mesto); mentorici: Klementina Lindič in Anita Voršič
 - finale državnega tekmovanja za 1., 2. in 3. razrede v Hitrem in zanesljivem računanju: **Niko Poharič** (8. mesto); mentorica: Anja Kancler
 - državno tekmovanje iz znanja nemščine: **Lukas Enej Holcer** (zlati priznanje), **Mojca Zamuda** (srebrno priznanje), **Ela Kolarič**; mentorica: Tina B. Kokot
 - državno tekmovanje iz znanja kemije za Preglovo priznanje: **Nika Kralj, Brina Kolarič** (srebrno priznanje), **Maša Rižnar, Saša Arnuš, Lucija Borak**; mentorica: Zdenka Zver
 - 26. državno tekmovanje otroških in mladinskih zborov: **otroški pevski zbor** (zlati priznanje); zborovodja: Aleš Pevec
 - polfinale državnega tekmovanja v rokometu za starejše deklice: **rokometna ekipa OŠ Gorišnica** (4. do 6. mesto); mentor: Zdravko Tobijas, zunanji sodelavec Darko Žnidarič
 - državno tekmovanje osnovnošolcev v znanju iz Vesele šole: **Tita Majerič** (srebrno priznanje), **Rahela Zamuda** (srebrno priznanje); mentor: Aleš Pevec
 - državno tekmovanje iz znanja matematike: **Brina Kolarič** (zlati priznanje), **Luka Černesl** (zlati priznanje), **Gal Bezjak** (srebrno priznanje), **Lara Bezjak** (srebrno priznanje), **Andraž Kolarič** (srebrno priznanje), **Vita Irgolič** (srebrno priznanje), **Blaž Žnidarič** (srebrno priznanje), **Nika Kralj** (srebrno priznanje); matematični aktiv: Iva Trop, Tina Erhatic, Patricija Kramberger Rom in Maja Bela
 - 41. državno srečanje in tekmovanje mladih slovenskih čebelarjev: **Jaka Purgaj** (srebrno priznanje), **Ambrož Janžekovič** (srebrno priznanje), **Nastja Korošec** (bronasto priznanje), **Elena Korošec** (bronasto priznanje), **Anže Bezjak, Tadej Žuran**; zunanji sodelavec Damjan Šimenko
 - državno tekmovanje Logična pošast: **Niko Poharič**; mentorica: Anja Kancler
 - državno srečanje mladih raziskovalcev: **Lucija Borak** (bronasto priznanje), **Ana Erhatic** (bronasto priznanje); mentorici: Tina Brodnjak Kokot in Tihana Bezdrob
 - državno atletsko tekmovanje: **Žiga Kokot - 300 m** (5. mesto), **Vadym Iachmin - 600 m** (4. mesto), **Anej Čurin Prapotnik - 60 m** (3. mesto); mentor: Gorazd Šket
 - državno plesno tekmovanje: **ekipno** (6. mesto); mentorica: Tina B. Kokot
- produkcija Circus Bizzare** (2. mesto); mentorica: Irena Forštnarič, zunanji sodelavec Jure Krajnc

Čestitke vsem dobitnikom priznanj in njihovim mentorjem.

Na klepetu z gospodom Jernejem Šacerjem iz Placerovcev

NA KRATKO SE NAM, PROSIM, PREDSTAVITE.

Moje ime je Jernej Šacer. Živim v Placerovcih. Zaposlen sem na Agenciji Klopotec, ki se ukvarja z zavarovalniškimi storitvami. Delam kot zavarovalni zastopnik.

KAJ STE PO POKLICU?

Po poklicu sem strojni tehnik.

ZAKAJ STE SE ODLOČILI PRAV ZA TA POKLIC?

Za ta poklic sem se odločil zato, ker me je že od nekdaj zanimalo delo s stroji in popravilo le-teh. Ker po zaključku šolanja nisem našel primerne zaposlitve v strojništvu, sem se preizkusil v zavarovalništvu, kjer delam še danes.

KAKO DOLGO ŽE OPRAVLJATE SVOJE DELO?

Svoje delo opravljam že 18 let.

KAKŠNA JE BILA VAŠA POT IZOBRAŽEVANJA?

Osnovno šolo sem obiskoval v Gorišnici, nato pa šolanje nadaljeval na Strojni šoli Ptuj, smer avtomehanik. Nekaj let kasneje, ko sem že bil zaposlen, sem šolanje nadaljeval po programu strojni tehnik.

KAKO POTEKA VAŠ DELOVNI DAN?

Delo zavarovalnega zastopnika je zelo raznoliko. Nekaj delovnega časa preživim v pisarni, ostali čas pa na terenu, kjer pomagam ljudem pri zavarovanju njihovega premoženja.

ČE BI SE MORALI PONOVO ODLOČITI ZA IZBIRO POKLICA, ALI BI IZBRALI ENAKO? ZAKAJ?

Delo z ljudmi ni lahko, vendar če bi imel možnost, bi še enkrat izbral enako poklicno pot.

ALI VAM OSTAJA ŠE KAJ PROSTEGA ČASA? KAKO GA ZAPOLNJUJETE?

Prosti čas namenim svoji družini in manjši kmetiji, kjer najdem svoj mir in osebno zadovoljstvo.

Julija Korez, 7. b

IZDAJO ČASOPISA SO OMOGOČILI:

OŠ Gorišnica

gradimo znanje

Osnovna šola

Občina Gorišnica

Gorišnica

Gorišnica 83

Časopis OŠ Gorišnica

Mentorica: Klementina Lindič

Odgovorni urednici: Eva Munda in Lana Lindič

Uredniški odbor: učenci izbirnega predmeta Šolsko novinarstvo

Lektorica: Mateja Matjašič Pevec

Računalniško oblikovanje: Klementina Lindič

Tisk: Moja Promocija

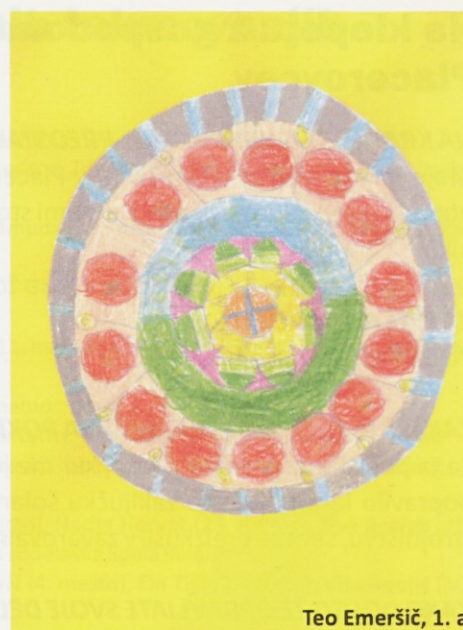
Naklada: 600 izvodov

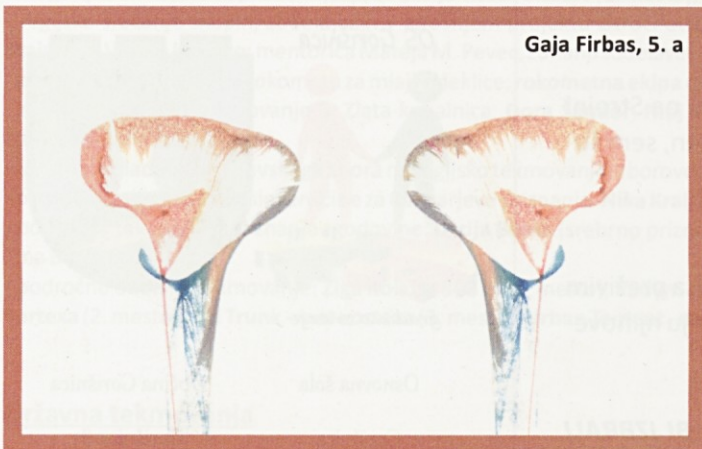
Matevž Radolič, 1. b

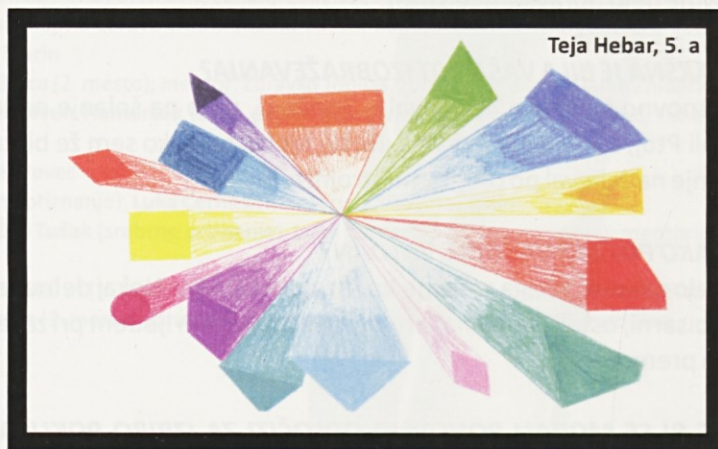
Miha Toplak, 1. a

Teo Emeršič, 1. a

Gaja Firbas, 5. a

Teja Hebar, 5. a

Kakšen bi bil zame idealen učitelj?

Zame bi bil idealen učitelj takšen, ki nam ne bi nalagal domače naloge, pri katerem ne bi rabili pisati testov in ne bi imeli ustnih spraševanj. Pri njem oz. njej bi se učili na zabaven način. Prav tako bi mi bilo pomembno, da bi mu oz. ji lahko zaupali.

Lana Lindič, 7. b

Popoln učitelj bi bil tisti, ki bi nam dajal same dobre ocene, nam ne bi nalagal kazni, pustil bi, da smo poredni in se lovimo, ne bi dajal domače naloge, pustil bi nam oditi domov, kadar bi želeli, pustil bi nam gledati filme, za malico bi lahko šli v McDonald's, dovolil bi nam, da smo med poukom na telefonih ... Takšen bi po najinem mnenju bil popoln učitelj.

Kaja Graber, 7. a in Julija Korez, 7. b

Za naju bi moral biti: prijazen, da bi si znal narediti red, da nam ne bi dajal ocen, moral bi imeti smisel za humor, če pa bi nam že dajal ocene, ne bi smeli biti tako visoki kriteriji.

Nia Bela in Živa Trunk, 7. b

Takšen učitelj, ki nam ne bi dal domače naloge, nas ne bi ocenjeval in bi se lahko vse ure samo pogovarjali.

Lara Štajner, 7. b

Pri mojem sanjskem učitelju ne bi bilo ocen. Vsi bi bili odlični. Velikokrat bi odšli ven v naravo. Cele dneve bi bili v telovadnici in bi igrali nogomet. Ne bi imeli domačih nalog.

Gal Trunk, 7. b

Zame bi bil idealen učitelj takšen, ki bi nam snov razložil na zabaven način. Ne bi nam dal težkih testov in vprašanj za ustna spraševanja. Seveda pa ne bi bilo nič narobe, če bi učitelj imel tudi kanček humorja.

Vita Irgolič, 7. b

Idealen učitelj bi bil ... Čakaj, zakaj bi mogel biti sploh učitelj ali učiteljica?! Boljše bi bilo, da bi bil/-a kar tablica ali stric Google! Tako bi bilo učenje hitrejšo in lažje, ampak nerazumljivo. Hm, na koncu je stara metoda še vedno boljša kot tablica ...

Lucija Zelenko, 7. b

Popoln učitelj bi moral vedeti veliko vicev, da bi bil pouk zanimiv in vesel. Pustiti bi nam moral, da bi lahko uporabljali telefone in bi se učili s pomočjo Kahoota.

Nejc Trunk, 7. b